

บทที่ 2

นิคมอุตสาหกรรมนวนคร

ก่อนที่จะศึกษาเรื่องบทบาทภาคเศรษฐกิจนอกระบบในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ศึกษาเฉพาะกรณีหาบเร่แผงลอยในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร จังหวัดปทุมธานีนั้น จำเป็นต้องศึกษาลักษณะทั่วไป ประวัติความเป็นมาของพื้นที่ศึกษาประกอบด้วยเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ และทราบถึงความสำคัญของนิคมอุตสาหกรรมนวนครว่ามีที่มาอย่างไร มีบทบาทอย่างไรและมีความสัมพันธ์กับหาบเร่แผงลอยอย่างไร จนเป็นนิคมอุตสาหกรรมที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประวัติและความเป็นมาของจังหวัดปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานีเดิมชื่อเมืองสามโคกเพราะมีโคกโบราณอยู่ในเมืองสามแห่ง โดยมีหลักฐานในกฎหมายเก่าปี พ.ศ. 2179 ในแผ่นดินพระเจ้าปราสาททองระบุว่าเมืองสามโคกมีฐานะเป็นเมืองมาก่อนแล้วตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาจึงมีนัยว่าเมืองสามโคกตั้งมาตั้งแต่ปลายแผ่นดินพระบรมไตรโลกนาถมาถึงในแผ่นดินพระมหินทราราช เมื่อครั้งกรุงศรีอยุธยาได้เสียแก่พม่าเมืองสามโคกจึงร้างไป

ต่อมาในแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทรงโปรดเกล้าให้ชาวมอญที่อพยพมาจากเมืองเมาะตะมะ มาตั้งครัวเรือนที่เมืองสามโคก (ใกล้กับวัดสิงห์ อำเภอสามโคกในปัจจุบัน) และได้มีการอพยพอีก 2 ครั้งคือปี พ.ศ. 2317 สมัยกรุงธนบุรีในแผ่นดินของพระเจ้าตากสิน โดยให้ตั้งบ้านเรือนที่เมืองสามโคกอีกและปี พ.ศ. 2358 สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ในแผ่นดินของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ให้ตั้งบ้านเรือนที่เมืองสามโคกบ้าง เมืองนนทบุรีบ้างและเมืองนครเขื่อนขันธ์บ้าง ในปีเดียวกันนี้พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยเสด็จประพาสเมืองสามโคก บรรดาชาวมอญเมืองสามโคกได้พากันมาเฝ้ารับเสด็จพร้อมก็นำดอกบัวหลวงมาถวายพระองค์ จึงพระราชทานนามเมืองสามโคกให้ใหม่ว่า เมืองประทุมธานี

ปี พ.ศ. 2459 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงใช้คำว่าจังหวัดแทนเมือง และเปลี่ยนการสะกดนามจังหวัดเป็น ปทุมธานี มีเขตการปกครอง 3 อำเภอคือ อำเภอบางกระดี (อำเภอเมืองปทุมธานีในปัจจุบัน) อำเภอสามโคกและอำเภอเชียงราก (เมื่อมีการประกาศแนวเขตการปกครองใหม่ อำเภอเชียงรากไปตั้งอยู่ที่ตำบลระแหง คืออำเภอลาดหลุมแก้วในปัจจุบัน) ต่อมาในปีพ.ศ. 2474 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้ยุบจังหวัดธัญบุรีมารวมกับ

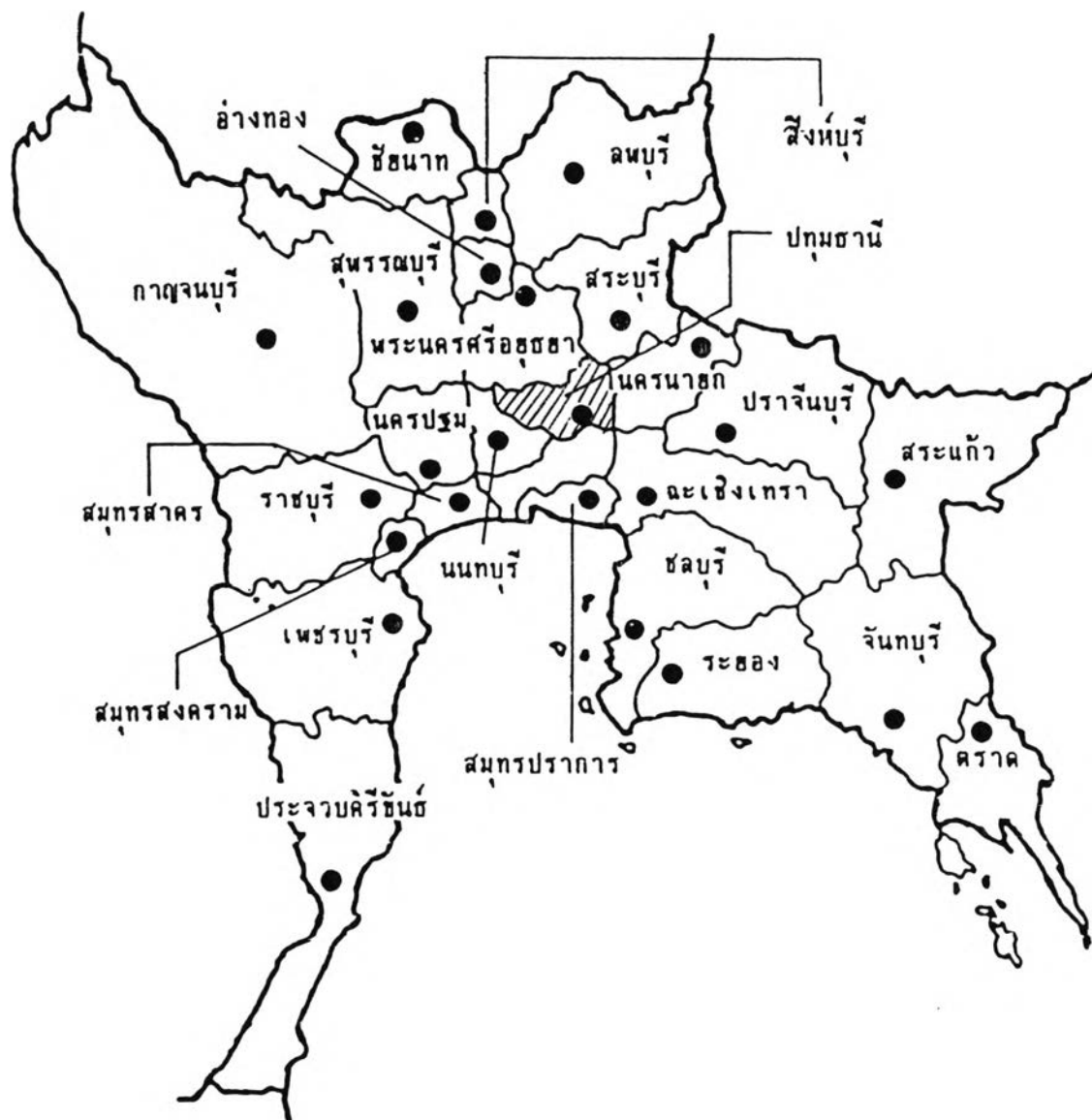
จังหวัดปทุมธานี ทำให้ปทุมธานีมีเขตการปกครองเป็น 7 อำเภอคือ อำเภอบางกระดี (อำเภอเมืองปทุมธานีในปัจจุบัน) อำเภอสามโคก อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอธัญบุรี อำเภอลำลูกกา อำเภอบางหวาย (อำเภอคลองหลวงในปัจจุบัน) และอำเภอหนองเสือ

ที่ตั้งและอาณาเขตจังหวัดปทุมธานี

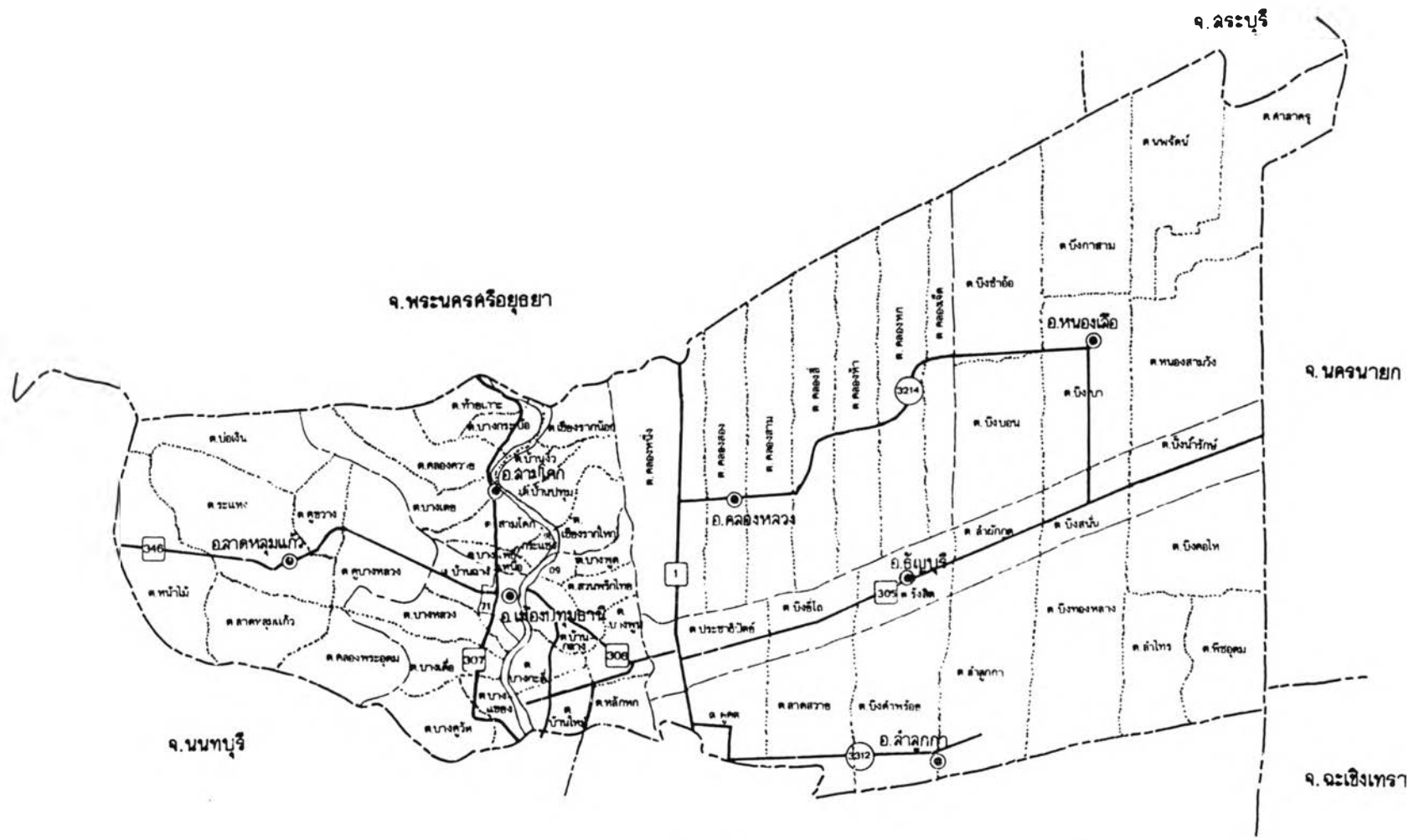
จังหวัดปทุมธานีตั้งอยู่ในภาคกลาง ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาระหว่างจังหวัดนนทบุรีกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีเนื้อที่ประมาณ 1,520.856 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 950,535 ไร่ ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศเหนือประมาณ 27.8 กิโลเมตร

จังหวัดปทุมธานีมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้คือ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอบางปะอิน อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอหนองแคและอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับอำเภอลาดบัวหลวงจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอำเภอ ไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรีและเขตบางเขน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

ที่ตั้งจังหวัดปทุมธานี

กรุงเทพมหานคร
 แผนที่จังหวัดพุมธานี

การคมนาคม

จังหวัดปทุมธานีมีเส้นทางคมนาคมขนส่งทั้งทางบก(โดยทางรถยนต์และรถไฟ) และทางน้ำ โดยการคมนาคมทางบกโดยทางรถยนต์ จังหวัดปทุมธานีมีทางหลวงจังหวัดและทางหลวงแผ่นดินหลายสายเชื่อมต่อกับกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่ เส้นทางหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) เส้นทางหมายเลข 31 (ถนนวิภาวดีรังสิต)เชื่อมถนนพหลโยธิน เส้นทางหมายเลข 3312 (เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดปทุมธานีกับเขตมีนบุรี) เส้นทางหมายเลข 3111 (เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดปทุมธานีกับอำเภอเสนา) เส้นทางหมายเลข 3309 (เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดปทุมธานีกับศูนย์ศิลปาชีพบางไทร) เส้นทางหมายเลข เส้นทางหมายเลข 305 (เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดปทุมธานีกับจังหวัดนครนายก) เส้นทางหมายเลข 306 307 และ345 (เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดปทุมธานีกับจังหวัดนนทบุรี) เส้นทางหมายเลข 346 (เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดปทุมธานีกับจังหวัดนครปฐม) เส้นทางหมายเลข 347 (เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดปทุมธานีกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา)

นอกจากนี้จังหวัดปทุมธานียังมีเส้นทางวงแหวนเพื่อเชื่อมกับเส้นทางอื่นนอกเขตจังหวัดจำนวน 2 สาย คือ เส้นทางวงแหวนฝั่งตะวันตก ได้แก่ เส้นทางหมายเลข 37 (บางบัวทอง) เชื่อมต่อกับทางหลวงหมายเลข 340 345 346 และ3111 เส้นทางวงแหวนฝั่งตะวันออก เชื่อมต่อกับเส้นทางหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน)และทางหลวงหมายเลข 3312 และสุดท้ายมาบรรจบเส้นทางสายบางนาตราด ดังนั้นการเดินทางโดยรถยนต์ระหว่างจังหวัดปทุมธานีกับจังหวัดอื่น ๆ จึงเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว

การคมนาคมทางบกโดยทางรถไฟ จังหวัดปทุมธานีมีเส้นทางรถไฟสายเหนือและสายตะวันออกเฉียงเหนือผ่านโดยมีสถานีรถไฟ 2 แห่ง ได้แก่ สถานีรังสิตในเขตอำเภอเมืองปทุมธานี และสถานีเชียงรากในเขตอำเภอสสามโคก อีกทั้งมีจุดรับรับส่งผู้โดยสารรถไฟระยะสั้นเพื่อเดินทางไปยังกรุงเทพมหานคร

ส่วนการคมนาคมทางน้ำจะใช้เส้นทางตามลำน้ำเจ้าพระยาซึ่งผ่านอำเภอเมืองปทุมธานีและอำเภอสสามโคก แต่เนื่องจากการคมนาคมทางน้ำต้องใช้ระยะเวลาในการเดินทางนานทำให้ไม่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน จะมีเพียงแต่การขนส่งสินค้าบางประเภทที่ไม่เน่าเสียเท่านั้นได้แก่ อัญชูและทราย เป็นต้น ซึ่งยังคงใช้การคมนาคมทางน้ำ

นอกจากนี้เนื่องจากจังหวัดตั้งอยู่ใกล้สนามบินดอนเมือง ซึ่งเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งทางอากาศของประเทศ ทำให้ผู้ที่ต้องการความรวดเร็วในการคมนาคมขนส่งสามารถใช้บริการจากสนามบินดอนเมืองได้อย่างสะดวก

การปกครอง

จังหวัดปทุมธานีมีโครงสร้างการบริหารราชการ ซึ่งประกอบด้วยการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นคือ

1. ราชการบริหารส่วนกลาง จำนวน 60 หน่วยงาน
2. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค จำนวน 38 หน่วยงาน แบ่งเขตการปกครองเป็น 7 อำเภอ 60 ตำบล 529 หมู่บ้าน
3. ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น จำนวน 66 หน่วยงาน ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง สุขาภิบาล 9 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 52 แห่ง

ตารางที่ 1 การแบ่งเขตการปกครอง

อำเภอ	จำนวนตำบล	จำนวนหมู่บ้าน	จำนวนพื้นที่(ตร.ก.ม.)
เมืองปทุมธานี	14	81	120.151
สามโคก	11	58	94.967
ลาดหลุมแก้ว	7	61	183.120
ธัญบุรี	6	28	112.124
ลำลูกกา	8	126	297.710
คลองหลวง	7	160	209.152
หนองเสือ	7	69	413.632
รวม	60	529	1,520.856

ที่มา สำนักงานปกครองจังหวัดปทุมธานี มีนาคม พ.ศ. 2542

ประชากร

จังหวัดปทุมธานีมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 616,636 คน แยกเป็นเพศชาย 302,331 คน เพศหญิง 314,305 คน จำนวนหลังคาเรือน 271,163 หลังคาเรือน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากรและบ้านรายจังหวัดและอำเภอ

ลำดับที่	อำเภอ	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม	จำนวนหลังคาเรือน
1	เมืองปทุมธานี	52,809	56,015	108,824	49,169
	เทศบาลเมืองปทุมธานี	9,303	9,300	18,333	5,365
2.	สามโคก	21,460	22,153	43,613	14,303
3.	ลาดหลุมแก้ว	20,712	21,192	41,904	15,376
4.	คลองหลวง	39,745	41,162	80,907	34,197
	เทศบาลตำบลท่าโขลง	13,725	14,672	28,397	19,718
5.	ธัญบุรี	29,295	30,132	59,427	32,549
	เทศบาลตำบลประจักษ์ศิลปาคม	28,355	30,284	58,637	26,894
6.	ลำลูกกา	31,301	32,228	63,529	27,511
	เทศบาลเมืองคูคต	20,016	20,535	40,551	17,339
	สาขาตำบลคูคต	12,929	14,005	26,934	18,319
7.	หนองเสือ	22,683	22,897	45,580	10,423
	รวม	302,331	314,305	616,636	271,163

ที่มา สำนักงานปกครองจังหวัดปทุมธานี มีนาคม พ.ศ. 2542

สภาพเศรษฐกิจ

จังหวัดปทุมธานีมีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบตะกอนปากน้ำแม่น้ำเจ้าพระยา สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม โดยมีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านใจกลางจังหวัด ในเขตอำเภอเมืองและอำเภอสามโคกทำให้พื้นที่จังหวัดปทุมธานีถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ฝั่งตะวันตกของจังหวัดหรือบนฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยาได้แก่ พื้นที่ในเขตอำเภอลาดหลุมแก้วและพื้นที่บางส่วนในเขตอำเภอเมืองและอำเภอสามโคก กับฝั่งตะวันออกของจังหวัดหรือฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยาได้แก่ อำเภอธัญบุรี อำเภอคลองหลวง อำเภอหนองเสือ อำเภอลำลูกกาและพื้นที่บางส่วนในเขตอำเภอเมืองและอำเภอสามโคก ด้วยลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดซึ่งเป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำเจ้าพระยาและคลองหลายสาย ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ของจังหวัดประกอบอาชีพในภาคการเกษตรได้แก่ การกสิกรรม การปศุสัตว์และการประมง

นอกจากนี้ภาคอุตสาหกรรมเป็นอีกภาคเศรษฐกิจที่มีความสำคัญ ที่ทำรายได้เป็นจำนวนมากให้กับจังหวัดปทุมธานี ทั้งนี้ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 เป็นต้นมา และเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนที่สูงอย่างมากทำให้มีการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมอย่างจริงจัง ประกอบกับจังหวัดปทุมธานีเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพมีความเหมาะสมในการพัฒนาอุตสาหกรรมมีทำเลที่ตั้งของจังหวัดใกล้กรุงเทพมหานคร สนามบินดอนเมือง ท่าเรือคลองเตย การคมนาคมขนส่งสะดวกทั้งทางรถยนต์ รถไฟ ทางเรือและทางเครื่องบิน รวมไปถึงความพร้อมของสาธารณูปโภคต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการอุตสาหกรรม

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนโรงงาน เงินทุน คนงานแยกเป็นอำเภอ

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวน (โรง)	เงินทุน(บาท)	ชาย(คน)	หญิง (คน)	รวม
1	เมืองปทุมธานี	388	28,163,154,369	21,100	20,568	41,668
2	คลองหลวง	471	49,051,885,417	27,265	47,891	75,156
3	ธัญบุรี	262	11,504,294,330	7,519	9,835	17,354
4	หนองเสือ	19	260,110,000	280	148	428
5	ลาดหลุมแก้ว	150	7,036,004,659	4,706	6,564	11,270
6	ลำลูกกา	279	8,782,350,813	5,985	12,155	18,140
7	สามโคก	91	4,697,869,240	1,511	447	1,958
รวมทั้งสิ้น		1,670	109,495,668,828	68,366	97,608	165,974

ที่มา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี พ.ศ. 2542

จากตารางที่ 3 พบว่า อำเภอที่มีโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดได้แก่ อำเภอคลองหลวง รองลงมาได้แก่ อำเภอเมืองและอำเภอลำลูกกา อำเภอที่มีเงินลงทุนมากที่สุดได้แก่ อำเภอคลองหลวง รองลงมาได้แก่ อำเภอเมืองและอำเภอธัญบุรี ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าอำเภอคลองหลวงเป็นอำเภอหนึ่งที่มีความสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดปทุมธานีเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ในอำเภอคลองหลวงเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นแหล่งรวมของโรงงานอุตสาหกรรมและก่อให้เกิดการจ้างงานเป็นจำนวนมาก นั่นคือนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

ประวัติและความเป็นมาของนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

ปทุมธานีเป็นจังหวัดหนึ่งในเขตปริมณฑล ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 มีนโยบายที่จะลดการเจริญเติบโตของกรุงเทพมหานครโดยให้มีการกระจายการพัฒนาไปสู่ส่วนภูมิภาคต่าง ๆ และมุ่งให้จังหวัดต่าง ๆ ในเขตปริมณฑลได้แก่ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดนครปฐมและจังหวัดสมุทรสาครเป็นพื้นที่รองรับการกระจายตัวจากกรุงเทพมหานครรวมทั้งคอยสกัดกั้นประชาชนที่จะมุ่งเข้าสู่กรุงเทพมหานครด้วยจึงได้เริ่มโครงการนิคมอุตสาหกรรมนวนครขึ้น

นิคมอุตสาหกรรมนวนครได้ถูกสร้างขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายให้เป็นเมืองบริวารของกรุงเทพมหานครซึ่งสร้างด้วยเหตุผลที่มาจากความคับคั่งของกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อการกระจายความเจริญและตั้งกิจกรรมในด้านต่าง ๆ ออกจากกรุงเทพมหานครโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านอุตสาหกรรม ทั้งนี้เพื่อช่วยลดภาระหน้าที่และการขยายตัวตลอดจนปัญหาที่มีอยู่ในกรุงเทพมหานครให้ลดน้อยลงไป นิคมอุตสาหกรรมนวนครได้ถูกออกแบบไว้เป็นเชิงพาณิชย์และพัฒนาที่ดิน ดังนั้นภายในพื้นที่ประมาณ 6,000 ไร่ของนิคมอุตสาหกรรมนวนครจึงประกอบด้วยสวนสาธารณะ พื้นที่ที่อยู่อาศัย โรงงานอุตสาหกรรม พื้นที่การค้าและบริการต่าง ๆ

นิคมอุตสาหกรรมนวนคร คือ นิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เป็นการร่วมทุนกันของกลุ่มบริษัทเอกชน ภายใต้การดำเนินการของบริษัทนวนคร จำกัด ซึ่งบริษัท นวนคร จำกัดได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดเมื่อวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2514 ด้วยทุนจดทะเบียน 10,000,000 บาท ผู้ถือหุ้นได้แก่ กลุ่มครอบครัวจากรุศร ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินและ H.M. Private Property Office ต่อมาในปีพ.ศ. 2517 ได้มีการเพิ่มทุนจดทะเบียนเป็น 100,000,000 บาท โดยมี The Commonwealth Development Corporation ได้เข้ามาร่วมทุนและกลายเป็นหุ้นที่สามและภายในปีเดียวกันนั้นการเคหะแห่งชาติก็ได้เข้ามาร่วมทุนกับบริษัท นวนคร จำกัด ด้วยเช่นกัน

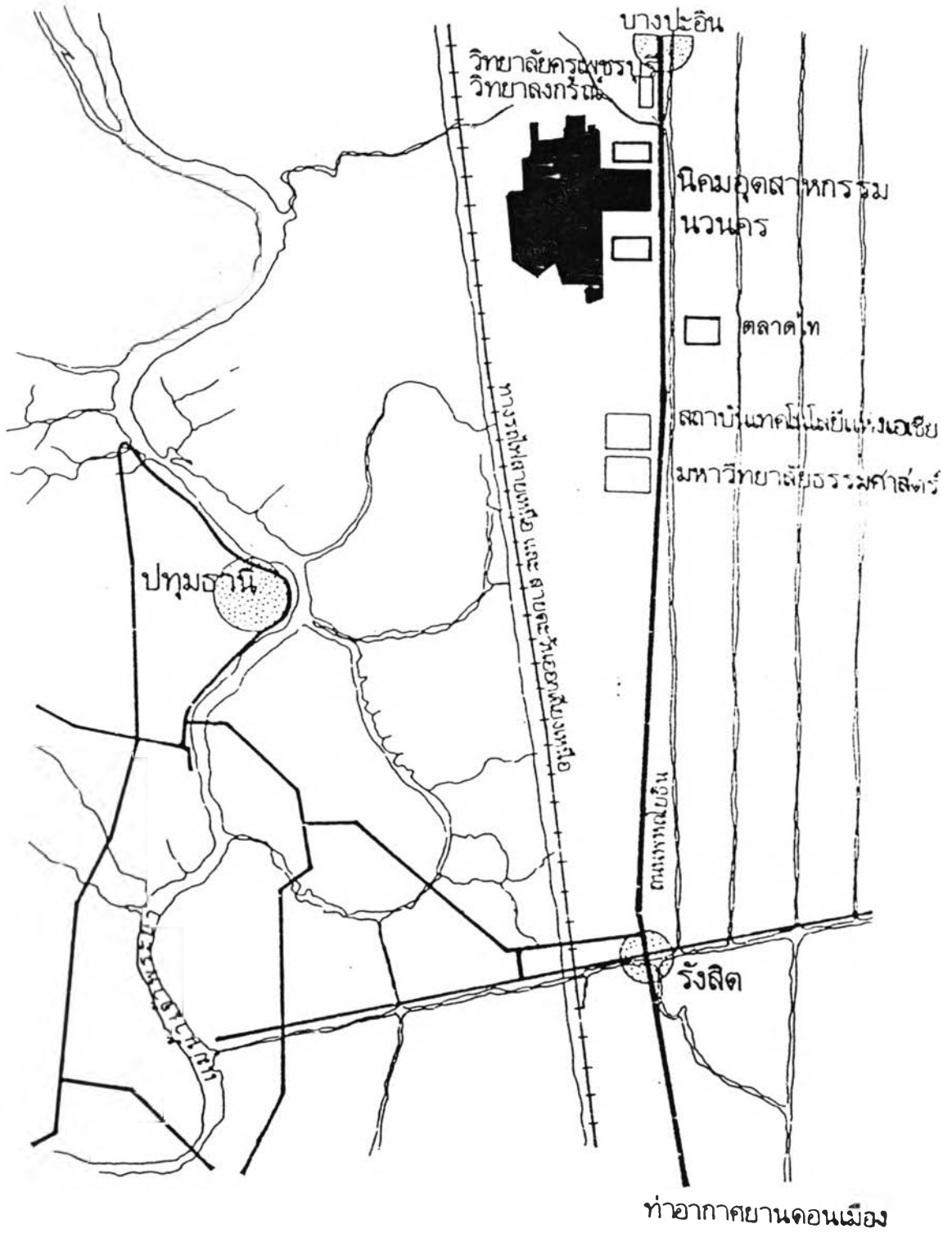
ในปี พ.ศ. 2518 บริษัทนวนครจำกัดได้เพิ่มทุนจดทะเบียนเป็น 222,370,000 บาทและในปีพ.ศ. 2534 NEP Realty & Industry Co.,Ltd. ได้ซื้อหุ้นของ H.M. Private Property Office , The Commonwealth Development Corporation และ Elder Finance Asia Ltd. และกลายเป็นผู้ถือหุ้นมากที่สุดคือ 53.36 เปอร์เซ็นต์ ในปัจจุบันภายใต้การดำเนินงานของบริษัท นวนคร จำกัด มีกลุ่มผู้ถือหุ้นประกอบด้วย NEP Realty & Industry Co. Ltd. การเคหะแห่งชาติและกลุ่มครอบครัวจากรุศร

ที่ตั้งและอาณาเขตของนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

นิคมอุตสาหกรรมนวนครตั้งอยู่ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี อยู่ติดกับถนนพหลโยธินกิโลเมตรที่ 46 ไปทางเหนือของกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเดินทางไปยังสนามบินดอนเมืองได้อย่างรวดเร็ว ทำให้การเดินทางเข้าออกภายในและภายนอกประเทศและการเดินทางเข้าออกไปยังกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียงเป็นไปอย่างสะดวก

นิคมอุตสาหกรรมนวนครมีอาณาเขตติดต่อกับสถานที่ต่าง ๆ ดังนี้คือ

- ทิศเหนือ ติดกับ สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยสงครณี
- ทิศใต้ใกล้กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (Asian Institute of Technology หรือ AIT) และตลาดไท
- ด้านตะวันออก ติดถนนพหลโยธินเป็นแนวยาว
- ด้านตะวันตก ติดกับเส้นทางรถไฟสายตะวันออกเชิงเหนือและสายเหนือ

อาณาเขตติดต่อของนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

การแบ่งพื้นที่ภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

การออกแบบของนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ได้ออกแบบเพื่อให้เป็นเมืองบริวารของกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครมีพื้นที่ครอบคลุมทั้งหมด 6,000 ไร่ มีการพัฒนาและแบ่งเขตที่ดินเพื่อความเป็นระเบียบและสะดวกต่อการบริหารจัดการระบบต่าง ๆ ภายในโครงการ โดยแบ่งเขตที่ดินของนิคมอุตสาหกรรมออกเป็นเขตต่าง ๆ ตามลักษณะการใช้สอยที่ดิน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ เขตอุตสาหกรรม เขตที่อยู่อาศัยและเขตการพาณิชย์

1. เขตอุตสาหกรรม (Industrial Zones)

พื้นที่ภายในเขตอุตสาหกรรมได้พัฒนาขึ้นเพื่อการอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ มีการแบ่งส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมออกเป็น 3 เขต ซึ่งนักลงทุนได้เข้าไปตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมนวนครทั้งหมดจะได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) คือ

- 1.1 ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร 50 เปอร์เซ็นต์
- 1.2 ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบที่ใช้ผลิตเพื่อส่งออกไม่น้อยกว่า 30 เปอร์เซ็นต์เป็นเวลา 1 ปี
- 1.3 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 3 ปี สำหรับโครงการที่ส่งออกไม่ต่ำกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ของยอดขาย
- 1.4 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปี สำหรับโครงการ 5 ประเภทคือ
 - 1.4.1 กิจการระบบขนส่งพื้นฐาน
 - 1.4.2 กิจการสาธารณูปการ
 - 1.4.3 กิจการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาและฟื้นฟูสภาพแวดล้อม
 - 1.4.4 กิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาเทคโนโลยี
 - 1.4.5 กิจการอุตสาหกรรมพื้นฐาน

การแบ่งส่วนพื้นที่ภายในเขตอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ได้แบ่งออกเป็น 3 เขต ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การแบ่งเขตอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

เขตอุตสาหกรรม	เริ่มดำเนินการ(พ.ศ.)	พื้นที่(ไร่)	จำนวนโรงงาน(โรง)	จำนวนลูกจ้าง(คน)
1	2515	950	78	31,194
2	2528	1,530	39	17,358
3	2531	1,600	46	24,008
รวม		4,080	163	72,560

ที่มา บริษัทนวนคร จำกัด พ.ศ. 2542

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ในเขตอุตสาหกรรมเป็นที่ตั้งของโรงงานเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีการแบ่งเขตอุตสาหกรรมอย่างชัดเจน ทั้งนี้จากการสอบถามพนักงานของบริษัท นวนคร จำกัด โรงงานอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรม 1 ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก ภายในโรงงานไม่มีโรงอาหารและร้านจำหน่ายอาหารให้กับพนักงาน ทำให้พนักงานต้องนำอาหารมารับประทานด้วยตนเอง ดังนั้นเพื่อความสะดวกในการซื้ออาหารรับประทานในเวลาพักของพนักงานเหล่านี้ ทางบริษัทจึงอนุญาตให้พ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยสามารถเข้ามาตั้งขายอาหารในเขตอุตสาหกรรมได้ ดังนั้นเมื่อถึงเวลาพักรับประทานอาหาร พนักงานจึงสามารถซื้ออาหารอูริมรั้วของโรงงานหรือออกมาซื้ออาหารจากพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยที่ตั้งขายอยู่ข้างโรงงานของพวกเขาได้ สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรม 2 และ 3 เป็นโรงงานขนาดใหญ่ภายในโรงงานจะมีโรงอาหารและร้านจำหน่ายอาหารให้กับพนักงาน อย่างไรก็ตามถึงแม้โรงงานอุตสาหกรรมเหล่านี้จะมีโรงอาหารและร้านจำหน่ายอาหารแล้ว แต่ก็มีพนักงานบางคนที่ยังซื้ออาหารจากบรรดาพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยที่ตั้งขายอยู่ข้างโรงงานของพวกเขามารับประทาน

นอกจากพนักงานโรงงานจะสามารถซื้ออาหารได้จากพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยในช่วงเวลาพักแล้ว พนักงานเหล่านี้ยังสามารถซื้ออาหารจากพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่ได้อีกในช่วงเวลา ก่อนที่พวกเขาจะเข้าไปทำงานและหลังเลิกงาน โดยบรรดาพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่จะมาตั้งขายอาหารอยู่บริเวณทางเข้าออกของโรงงานในช่วงเวลาดังกล่าว ทำให้พนักงานสามารถซื้ออาหารได้สะดวกมากยิ่งขึ้น ดังนั้นเมื่อมองไปบริเวณริมรั้วหรือทางเข้าออกของโรงงานอุตสาหกรรม ในช่วงเวลาพักหรือเวลาเลิกงานจะพบเห็นหาบเร่แผงลอยอยู่เรียงกันไปอย่างมีระเบียบคอยให้บริการหนุ่มสาวโรงงานด้วยข้าวแกง ก๋วยเตี๋ยว ขนมและผลไม้ในราคาถูก

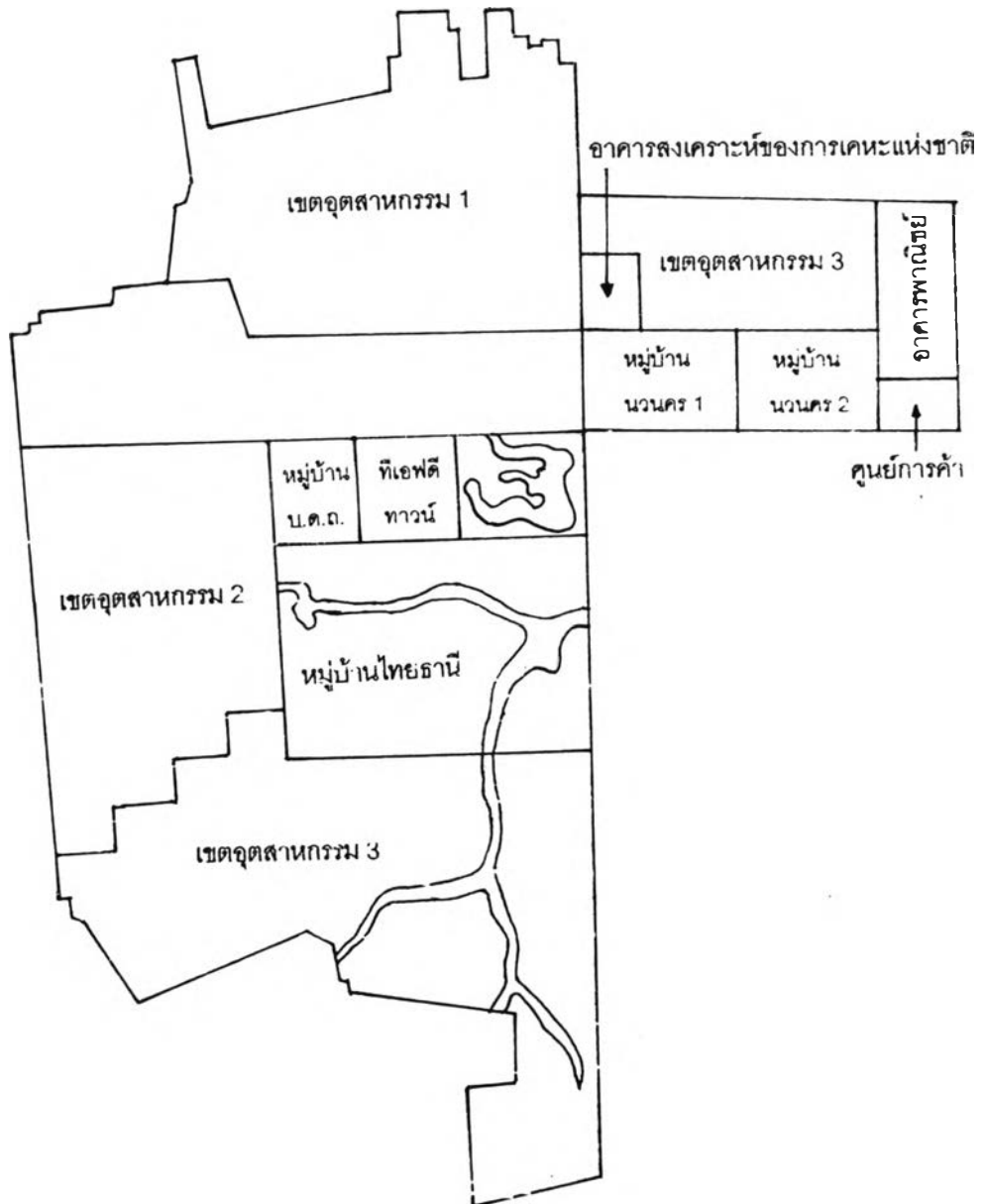
2. เขตที่อยู่อาศัย (Residential Zones)

บริษัทนวนครจำกัดได้ก่อสร้างที่อยู่อาศัยสำหรับกลุ่มประชากรที่มีรายได้ปานกลาง และทาวเฮาส์สำหรับผู้มีรายได้น้อย รวมถึงที่ดินที่ได้ขายให้กับบริษัทอื่น ๆ เพื่อพัฒนาเป็นที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ที่มีรายได้น้อยในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร โดยหมู่บ้านที่อยู่อาศัยภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครมีดังนี้

1. หมู่บ้านนวนคร 1 จะอยู่บริเวณด้านหน้าของนิคมอุตสาหกรรมจะประกอบด้วยบ้านเดี่ยวและทาวน์เฮาส์ จำนวน 300 หลัง
 2. หมู่บ้านนวนคร 2 จะอยู่ต่อจากหมู่บ้านนวนคร 1 ประกอบด้วยบ้านเดี่ยวและทาวน์เฮาส์จำนวน 350 หลัง
 3. หมู่บ้าน บ.ค.ถ. เป็นหมู่บ้านที่อยู่ตรงกลางของนิคมอุตสาหกรรมจะติดอยู่กับหมู่บ้านไทยธานี ประกอบด้วยบ้านเดี่ยวจำนวน 300 หลัง
 4. หมู่บ้านไทยธานี จะตั้งอยู่ตรงกลางของนิคมอุตสาหกรรมประกอบด้วยบ้านเดี่ยวทาวน์เฮาส์และอาคารพาณิชย์จำนวน 2,500 หลัง ภายในพื้นที่ของหมู่บ้านไทยธานีได้แบ่งขายที่ดินให้กับเอกชน คือ บริษัทไทยพัฒนาอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) หรือบริษัททีเอฟ ดี โดยบริษัท ที เอฟ ดี ได้สร้างโครงการที่อยู่อาศัยชื่อ โครงการ ทีเอฟดีทาวน์ ภายในโครงการประกอบด้วยอาคารพาณิชย์จำนวน 288 ห้อง อาคารชุดคอนโดมิเนียม 5 ชั้น ชั้นละ 11 ยูนิต จำนวน 17 หลัง และอาคารขนาด 2 ชั้น 1 หลัง โดยชั้นล่างเป็นตลาดสด ส่วนชั้นบนเป็นสนามมวย
 5. แพลตการเคหะก่อสร้างโดยการเคหะแห่งชาติจำนวน 1,090 ยูนิต เพื่รองรับผู้ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมและผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรม
3. เขตการพาณิชย์ (Commercial Zones)

นิคมอุตสาหกรรมได้ถูกออกแบบเพื่อการพัฒนาด้านการพาณิชย์ด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของนักธุรกิจ ผู้ประกอบการค้ารายย่อยรวมถึงประชาชนที่ทำงานและอยู่อาศัยในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ความต้องการของบุคคลต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว

ภายในโครงการประกอบด้วยอาคารพาณิชย์ สำนักงาน ศูนย์การค้าและร้านค้าต่าง ๆ เช่น ร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้า ร้านขายเครื่องใช้ในครัวเรือน ร้านขายของชำ ร้านขายอาหาร ร้านขายเสื้อผ้าและเครื่องประดับ เป็นต้น โครงการตั้งอยู่บริเวณทางเข้าออกของนิคมอุตสาหกรรมหรือที่คนทั่วไปเรียกบริเวณนี้ว่า "หน้าเมือง"

การแบ่งพื้นที่ภายในนิคมอุตสาหกรรม

สาธารณูปโภค

ภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ได้จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินกิจการอุตสาหกรรมและผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้อย่างครบถ้วนได้แก่ ไฟฟ้า น้ำประปา โรงบำบัดน้ำเสีย โทรศัพท์ และถนน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ประโยชน์แก่สถานประกอบการและผู้ที่อยู่อาศัยในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร สูงสุด

ระบบไฟฟ้า ระบบไฟฟ้าภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครได้เชื่อมต่อกับสถานีย่อยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มีกำลังส่ง 115/22 เควี และจำหน่ายไปยังผู้ประกอบการและผู้อยู่อาศัยในเขตนิคมอุตสาหกรรม สำหรับไฟฟ้าแสงสว่างตามถนนและที่สาธารณะภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ทางบริษัท นวนคร จำกัด เป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบทั้งหมด

ระบบน้ำประปา นิคมอุตสาหกรรมนวนครเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายน้ำให้กับสถานประกอบการเองโดยการเจาะน้ำบาดาลมาเก็บกักไว้ในถังเก็บน้ำจำนวน 12 ถัง ซึ่งมีขีดความสามารถผลิตและจำหน่ายน้ำได้ 19.6 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ต่อวันหรือมากกว่าความต้องการใช้ ซึ่งทางบริษัท นวนคร จะจ่ายน้ำให้แก่สถานประกอบการและผู้อยู่อาศัยทางท่อประปาโดยผ่านบริเวณที่ดินทุกแปลง ทำให้มีน้ำประปาใช้ตลอดทั้งปี

ระบบการบำบัดน้ำเสียจากโรงงานและส่วนต่าง ๆ ภายในนิคมอุตสาหกรรม ได้ถูกจัดสร้างขึ้นเพื่อบำบัดน้ำเสียให้ได้มาตรฐานและระเบียบของภาครัฐกำหนดไว้ ระบบบำบัดมีขีดความสามารถในการบำบัดน้ำเสียได้ประมาณ 26,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ทั้งนี้เมื่อทำการบำบัดแล้ว จะทำการตรวจสอบมาตรฐานก่อนและบำบัดซ้ำอีกครั้งก่อนที่จะปล่อยออกสู่น้ำสาธารณะ

ระบบป้องกันน้ำท่วมภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครมีการสร้างเขื่อนโดยรอบโครงการ และมีสถานีสูบน้ำขนาดใหญ่จำนวน 3 สถานี ตลอดจนมีคลองต่าง ๆ อยู่ประมาณ 15 คลองและมีรางระบายน้ำที่ต่อเนื่องกันทั่วบริเวณเพื่อป้องกันน้ำท่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โทรศัพท์เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างหนึ่งสำหรับผู้ประกอบการและผู้ที่อยู่อาศัยในนิคมอุตสาหกรรม โดยองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและบริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด ได้ทำการติดตั้งเครือข่ายเพื่อให้บริการภายในนิคมอุตสาหกรรมและสามารถติดตั้งคู่สายได้ทันที นอกจากนี้ยังมีโทรศัพท์สาธารณะทั้งแบบหยอดเหรียญและแบบใช้บัตรโทรศัพท์อยู่ทั่วไป

ที่ดินทุกแปลงภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครมีถนนตัดเชื่อมถึงกันหมด เป็นถนนที่มีสภาพดี ความกว้างและผิวจราจรได้มาตรฐานกล่าวคือถนนทุกสายปูด้วยอิฐฟลิตติกคอนกรีต ถนน

สายหลักมีความกว้าง 32 เมตร ถนนสายรองมีความกว้างประมาณ 20 ถึง 27 เมตรมีทางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ เสีย ท่อน้ำประปา สายไฟฟ้ากำลังและสายโทรศัพท์

บริษัท นวนคร จำกัดได้จัดให้มีการรักษาความปลอดภัยภายในนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมด เพื่อช่วยดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจรให้เป็นระเบียบ โดยมียามรักษาความปลอดภัยคอยตรวจตราดูแลตลอด 24 ชั่วโมง แบ่งออกเป็น 2 ผลัดคือ การปฏิบัติงานกลางวัน (08.00 น. ถึง 20.00 น.) มีเจ้าหน้าที่จำนวน 32 คน หัวหน้าผลัด 8 คนและการปฏิบัติงานกลางคืน (20.00 น. ถึง 08.00 น.) มีเจ้าหน้าที่ 51 คนและหัวหน้าผลัด 8 คน นอกจากนี้ภายในนิคมอุตสาหกรรมยังมีสถานีตำรวจนครหลวง สาขาซอยนวนคร คอยรับแจ้งเหตุตลอด 24 ชั่วโมง

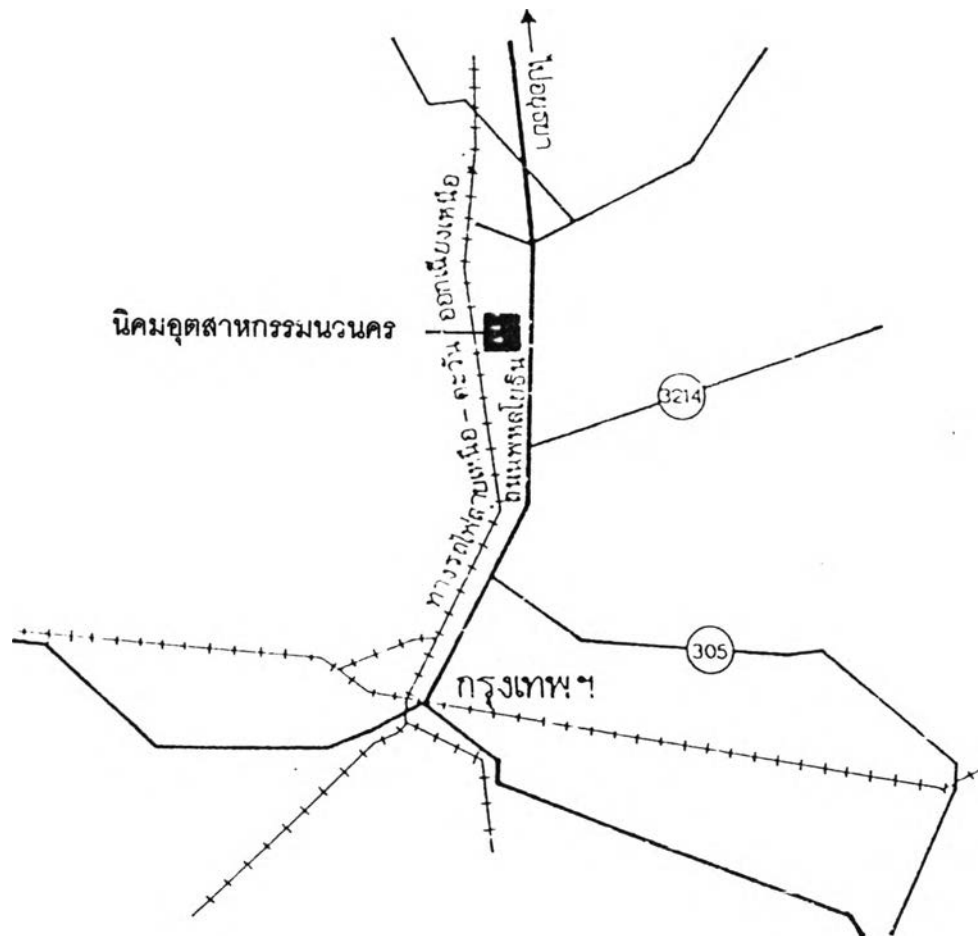
นอกจากนี้ภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ยังมีสถานที่ต่าง ๆ เพื่อบริการและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้อาศัยอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมอย่างครบครัน ได้แก่ โรงเรียน สถานีอนามัย โรงพยาบาล ธนาคาร โรงเรียนจ่านำและสถานบันเทิงต่าง ๆ ดังนั้นผู้ที่อาศัยอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมจึงสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้โดยไม่ต้องเดินทางไปยังสถานที่อื่นนอกเขตอุตสาหกรรม

การคมนาคม

นิคมอุตสาหกรรมนวนครตั้งอยู่ในอำเภอคลองหลวง มีถนนพหลโยธินอันเป็นเส้นทางสำคัญจากภาคกลางขึ้นสู่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือผ่านบริเวณหน้านิคมอุตสาหกรรม ทำให้การคมนาคมสะดวกสบาย มีรถประจำทางหลายสายวิ่งระหว่างกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่าง ๆ ของภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นอกจากนี้ยังมีรถไฟสายชานเมือง หยุดจอดรับส่งผู้โดยสารที่สถานีรถไฟนวนคร ดังนี้รถไฟเที่ยวไป ขบวนที่ 399และ341 รับส่งผู้โดยสารระหว่างกรุงเทพฯ ถึงแก่งคอย โดยเดินรถทุกวันยกเว้นวันเสาร์ วันอาทิตย์และวันหยุดราชการ และขบวนที่ 343 วิ่งรับส่งผู้โดยสารระหว่างกรุงเทพฯถึงแก่งคอย โดยเดินรถเฉพาะวันเสาร์ วันอาทิตย์และวันหยุดราชการ รถไฟเที่ยวกลับ ขบวนที่ 306 วิ่งรับส่งผู้โดยสารระหว่างอยุธยาถึงกรุงเทพฯ ขบวนที่ 342 และ 2210 วิ่งรับส่งผู้โดยสารระหว่างแก่งคอยถึงกรุงเทพฯ โดยรถไฟทั้ง 3 ขบวนนี้จะเดินรถทุกวันยกเว้นวันเสาร์ วันอาทิตย์และวันหยุดราชการ และขบวนที่ 344 วิ่งรับส่งผู้โดยสารระหว่างแก่งคอยถึงกรุงเทพฯ โดยจะเดินรถเฉพาะวันเสาร์ วันอาทิตย์และวันหยุดราชการ

เส้นทางคมนาคมภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร มีถนนเชื่อมติดต่อกันหมด สำหรับผู้ที่ไม่มีพาหนะส่วนตัว จะนิยมใช้บริการรถโดยสารประจำทางขนาดเล็ก ซึ่งจะมีอยู่ด้วยกัน 2 สาย คือ สายที่ 1 วิ่งรับส่งผู้โดยสารระหว่างบริเวณหน้านิคมอุตสาหกรรมกับเขตอุตสาหกรรม 1 และสายที่ 2 วิ่งรับส่งผู้โดยสารระหว่างบริเวณหน้านิคมอุตสาหกรรมกับเขตอุตสาหกรรม 2 และ 3 ค่าโดยสารรถประจำทางทั้ง 2 สายจะเก็บในราคา 4 บาทตลอดสาย นอกจากนี้ภายในนิคมอุตสาหกรรมยังมีรถจักรยานยนต์รับจ้าง ราคาค่าโดยสารตั้งแต่ 5 บาทถึง 20 บาท

เส้นทางคมนาคมรอบนิคมอุตสาหกรรม นวนคร

ประชากร

นิคมอุตสาหกรรมนวนครตั้งอยู่ในเขตเทศบาลท่าโสม โดยหมู่บ้านนวนคร 1 และหมู่บ้านนวนคร 2 ตั้งอยู่หมู่ที่ 13 ส่วนโครงการ ทีเอฟดี ทาวน์ หมู่บ้านไทยธานีและหมู่บ้าน บ.ด.ถ. ตั้งอยู่หมู่ที่ 19 ซึ่งมีจำนวนประชากรดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนประชากร ครอบครัวและครัวเรือน ในหมู่ที่ 13 และหมู่ที่ 19

หมู่บ้าน	จำนวนประชากร		รวม	จำนวนหลังคาเรือน
	ชาย	หญิง		
หมู่ที่ 13	2,622	2,501	5,123	3,198
หมู่ที่ 19	2,278	2,100	4,378	2,450
รวม	4,900	4,601	9,501	5,648

ที่มา สถานีอนามัยหมู่ที่ 13 คลองหลวง

จากตารางจะเห็นได้ว่าประชากรที่อาศัยอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมนั้นมีจำนวนเพียง 9,501 คน ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว นอกเหนือจากประชากรดังกล่าวข้างต้น ภายในพื้นที่ยังเป็นที่อยู่อาศัยของคนต่างถิ่นอีกเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้เนื่องจากการเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมมากมาย จึงกล่าวได้ว่า นิคมอุตสาหกรรมเป็นศูนย์รวมของประชากรจากจังหวัดต่าง ๆ ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและภาคใต้ คนเหล่านี้หลังไหลหมุนเวียนเข้ามาเพื่อทำงานเป็นลูกจ้างแรงงานให้กับโรงงานอุตสาหกรรมหรือประกอบอาชีพอื่นในนิคมอุตสาหกรรม ด้วยสาเหตุนี้จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมจึงมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด

สภาพที่อยู่อาศัย

ภายในนิคมอุตสาหกรรมเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านหลายแห่งดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่ละหมู่บ้านประกอบไปด้วย บ้านเดี่ยว ทาวน์เฮาส์และอาคารพาณิชย์ ขนาดต่าง ๆ รวมไปถึงแพดการเคหะแห่งชาติ เนื่องจากนิคมอุตสาหกรรมนวนครเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวน

มากและเป็นแหล่งรวมของอาชีพมากมาย ผลที่ตามมาคือมีประชาชนจากต่างถิ่นเข้ามาอยู่อาศัย ในนิคมอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก ผู้ที่มีบ้านหรือทาวน์เฮาส์ในหมู่บ้านต่าง ๆ บางคนจึงเปลี่ยนแปลงจากการมีบ้านหรือทาวน์เฮาส์เพื่ออยู่อาศัยเพียงอย่างเดียว เป็นทั้งที่อยู่อาศัยและทำการค้า หรือให้เช่า หรือสร้างต่อเติมเป็นห้องพักให้เช่า หรือก่อสร้างอาคารใหม่เป็นอพาร์ทเมนต์แบ่งห้องให้เช่า ดังนั้นภายในหมู่บ้านในนิคมอุตสาหกรรมจึงมีร้านค้าต่าง ๆ อยู่ทั่วไปเช่น ร้านขายของชำ ร้านถ่ายรูป ร้านขายอาหาร ร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้า ร้านรับซ่อมรถจักรยานยนต์ ร้านขายยา รวมไปถึงบ้านเช่า และอพาร์ทเมนต์ เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ลักษณะที่อยู่อาศัยในนิคมอุตสาหกรรมนคร จึงแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะคือ (1) เป็นสถานที่อยู่อาศัยเพียงอย่างเดียว (2) เป็นทั้งที่อยู่อาศัยและเป็นร้านค้า (3) เป็นบ้านเช่าหรือเป็นห้องแบ่งให้เช่า

การอุปโภคบริโภค

ภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร มีตลาด 2 ประเภท ประเภทแรกเป็นตลาดดาวรายสินค้าอุปโภคบริโภคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีอยู่ด้วยกัน 2 แห่งคือ ตลาดไทยธานี ตั้งอยู่ในหมู่บ้านไทยธานี และตลาดทีเอฟดี ตั้งอยู่ในโครงการ ทีเอฟดี ทาวน์ ตลาดทั้ง 2 แห่งขายสินค้าตั้งแต่เวลา 4.30 น. ถึง 20.00 น.

ประเภทที่ 2 เป็นตลาดนัดตอนเย็น จัดขึ้นเฉพาะในช่วงเวลาเย็น มีอยู่ด้วยกัน 3 แห่งคือ ตลาดนัดทีเอฟดี จัดขึ้นในโครงการ ทีเอฟดี ทาวน์ ทุกวันศุกร์ วันเสาร์และวันอาทิตย์ สินค้าที่พ่อค้าแม่ค้านำมาขายส่วนมากเป็นเครื่องใช้ในครัวเรือน เสื้อผ้าและเครื่องประดับต่าง ๆ เป็นต้น ตลาดนัดแห่งที่ 2 คือ ตลาดนัดวิลล่า จัดขึ้นในหมู่บ้านนวนคร 2 ทุกวันจันทร์ วันพุธและวันเสาร์ และตลาดนัดแห่งที่ 3 คือ ตลาดนัดการเคหะ จัดขึ้นในบริเวณแฟลตการเคหะแห่งชาติ ทุกวันพุธและวันศุกร์ สินค้าที่พ่อค้าแม่ค้านำมาขายจะเป็นผักสด เนื้อสัตว์ อาหารสำเร็จรูปต่าง ๆ ผลไม้รวมทั้งเครื่องใช้ในครัวเรือนและเสื้อผ้า เป็นต้น ตลาดนัดวิลล่าและตลาดนัดการเคหะจัดขึ้นเพื่อให้ผู้ที่อยู่ใกล้กับบริเวณตลาดนัด ซึ่งได้แก่ ผู้ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านนวนคร 1 หมู่บ้านนวนคร 2 และแฟลตการเคหะแห่งชาติ สามารถซื้อสินค้าต่าง ๆ ได้สะดวกไม่ต้องไปตลาดไทยธานีหรือตลาดทีเอฟดี

นอกจากนี้ภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครยังมีรถเร่ขายสินค้าประเภทต่าง ๆ เช่น ข้าวสาร อาหารสด อาหารสำเร็จรูปและผลไม้ รถเหล่านี้จะเร่ขายไปตามสถานที่ต่าง ๆ ในพื้นที่ตลอดทั้งวัน สินค้าส่วนใหญ่(โดยเฉพาะอาหารสด)จะนำมาจากตลาดไทหรือตลาดสี่มุมเมือง อย่างไรก็ตามถึง

แม้ภายในนิคมอุตสาหกรรมจะมีตลาดสด ร้านค้า และรถเร่เป็นจำนวนมาก แต่ก็ไม่เห็นภาพความชัดเจนในหมู่ผู้ค้าเพื่อแย่งลูกค้าเท่าไรนัก เพราะถือว่าลูกค้าสะดวกซื้อจากผู้ค้าคนใดก็ซื้อจากผู้ค้าคนนั้น

ส่วนใหญ่ผู้อาศัยอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ส่วนใหญ่เป็นผู้มาจากต่างถิ่น ซึ่งเดินทางเข้ามาเป็นแรงงานรับจ้างในภาคอุตสาหกรรม การเข้ามาอยู่อาศัยในพื้นที่นี้ คนเหล่านี้จำเป็นต้องซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ทุกอย่าง ตั้งแต่ น้ำดื่ม น้ำใช้ ข้าวสารอาหารแห้ง รวมไปถึงสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นในแต่ละวันค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จึงหมดไปกับการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเหล่านี้ ทุกวันในช่วงเช้า(เวลาประมาณ 6.00 น.ถึง 7.00 น.) และช่วงเวลายืน(เวลาประมาณ 17.00 น.ถึง 20.00 น.) จึงพบเห็นภาพของผู้คนสัญจรไปมาอย่างไม่ขาดสายภายในนิคมอุตสาหกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งย่านการค้า เช่น ตลาดสด ตลาดนัดและร้านค้าต่าง ๆ

การสาธารณสุข

เมื่อผู้อาศัยอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมนวนครมีอาการเจ็บไข้ไม่สบาย ก็สามารถหาซื้อยามารับประทานได้ด้วยตนเองจากร้านขายยา ซึ่งมีอยู่ 9 ร้าน ร้านขายยาเหล่านี้จะไม่มีเภสัชกรเป็นผู้จัดยาและให้คำแนะนำการใช้ยาแต่อย่างใด การซื้อยาในแต่ละครั้งผู้ขายจะเป็นผู้จัดยาและให้คำแนะนำการใช้ยาด้วยตนเองทั้งหมด หากใครต้องการรักษาอาการเจ็บไข้ไม่สบายจากแพทย์ ก็สามารถไปรับการรักษาได้จากคลินิกแพทย์ ซึ่งมีอยู่ 7 แห่ง นอกจากนี้หากผู้ใดปวดฟันต้องการถอนฟันหรือรักษาโรคภายในช่องปาก ภายในพื้นที่ยังมีคลินิกทันตแพทย์คอยให้บริการแก่ผู้คนที่ทั่วไป ซึ่งมีอยู่ 7 แห่ง

ในกรณีที่มีอาการเจ็บไข้ไม่สบายมากก็สามารถไปรับรักษาที่โรงพยาบาลภายในนิคมอุตสาหกรรมมีโรงพยาบาลเอกชน 2 แห่งคือ โรงพยาบาลนวนคร(ขนาด 150 เตียง) และโรงพยาบาลอินเตอร์(ขนาด 30 เตียง) แต่โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งนี้ไม่ค่อยได้รับความนิยมเท่าไรนัก เพราะค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลค่อนข้างสูง ส่วนใหญ่จะเลียงไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลธรรมศาสตร์หรือโรงพยาบาลภูมิพลแทน เพราะมีค่าใช้จ่ายที่ถูกกว่าและอยู่ไม่ไกลจากนิคมอุตสาหกรรมมากนัก

ทางบริษัท นวนคร จำกัด ได้ยกที่ดินผืนหนึ่งเพื่อสาธารณประโยชน์จำนวน 2 ไร่ โดยที่ดินผืนนี้เป็นที่ตั้งของสถานีอนามัย คลองหนึ่ง หมู่ 13 มีเจ้าหน้าที่อนามัยจำนวน 3 คน คอยให้บริการด้านสาธารณสุข ผู้มารับบริการมีทั้งผู้ที่อาศัยอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมและนอกนิคมอุตสาหกรรม

แต่จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่อนามัยทำให้ทราบว่า สถานีอนามัยแห่งนี้ไม่ค่อยได้รับความสนใจ จากลูกจ้างแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมมากนัก ผู้มารับบริการส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีรายได้น้อยใน นิคมอุตสาหกรรมและย่านใกล้เคียง เช่น กรรมกรก่อสร้างและคนงานรับจ้าง

การพักผ่อนหย่อนใจ

เพื่อสร้างบรรยากาศการทำงานและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้ทำงานและผู้ที่อยู่อาศัย ในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ภายในนิคมอุตสาหกรรมจึงได้จัดพื้นที่สำหรับการสร้างสวนสาธารณะ เพื่อให้บริการสาธารณะและเป็นพื้นที่สีเขียวสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ ให้ครอบคลุมทั่วทุก บริเวณ ทั้งนี้ภายในพื้นที่มีสวนสาธารณะ 3 แห่งด้วยกันคือ พื้นที่บริเวณทางเข้าออกนิคม อุตสาหกรรม พื้นที่ข้างบริษัท นวนคร จำกัด และพื้นที่ตรงกลางของนิคมอุตสาหกรรม ดังนั้นในช่วง เวลากลางวันจึงสามารถพบเห็นคนมานั่งจับกลุ่มคุยกัน คนนอนพักผ่อนอยู่ได้ร่มไม้ในสวน สาธารณะ อยู่เป็นประจำ

ภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครมีสถานบันเทิงรูปแบบต่าง ๆ ของผู้ประกอบการเอกชน คอยให้บริการแก่ผู้อาศัยอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมและคนที่อาศัยอยู่ในละแวกใกล้เคียง เช่น สนาม ฟุตบอลกอล์ฟ โต๊ะสนุกเกอร์ ร้านอาหารคาราโอเกะ สวนอาหาร และดิสโก้เธค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ร้านอาหารคาราโอเกะ โต๊ะสนุกเกอร์และดิสโก้เธค ถือได้ว่าเป็นที่นิยมเป็นอย่างยิ่งในหมู่หนุ่มสาว โรงงานอาจกล่าวได้ว่าในช่วงเวลากลางคืนสถานบริการเหล่านี้เปรียบเสมือนเป็นศูนย์รวมของคน หนุ่มสาวโรงงานและกลุ่มวัยรุ่นในนิคมอุตสาหกรรม

นอกจากนี้ ในวันหยุดสุดสัปดาห์ของผู้ที่มีรายได้ปานกลาง มักจะไปเดินเที่ยวและจับจ่าย ซื้อของที่ศูนย์การค้าพิวเจอร์พาร์ครังสิตและศูนย์การค้าบิ๊กคิง สำหรับคนหนุ่มสาวในบางครั้งอาจ จะจับกลุ่มกันไปเที่ยวสวนสนุกดิสนีย์เวิลด์ ซึ่งตั้งอยู่ไม่ไกลจากนิคมอุตสาหกรรมนวนครมากนัก

การศึกษา

ภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครมีโรงเรียนเอกชน 3 แห่งคือ โรงเรียนอนุบาลนวนครตั้งอยู่ ในหมู่บ้านนวนคร 1 เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึง อนุบาล 3 มีห้องเรียนจำนวน 3 ห้อง ปัจจุบันมี นักเรียนจำนวน 69 คน มีครูผู้สอนจำนวน 4 คน โรงเรียนอนุบาลไทยธานี ตั้งอยู่ในหมู่บ้านบ.ต.ถ. เปิดสอนเด็กก่อนวัยเรียน และชั้นอนุบาล 1 ถึง อนุบาล 3 มีห้องเรียนจำนวน 4 ห้อง ปัจจุบันมี

นักเรียนจำนวน 139 คน มีครูผู้สอนจำนวน 4 คนและผู้ช่วยครูจำนวน 2 คน และโรงเรียน
 ยิงยคอนุสรณ์ ตั้งอยู่ในหมู่บ้านนวนคร 2 เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี
 ห้องเรียน 14 ห้อง ปัจจุบันมีนักเรียนจำนวน 544 คน มีครูผู้สอนจำนวน 30 คน

ผู้จัดการโรงเรียนอนุบาลไทยธานี บอกว่าเด็กนักเรียนของโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นบุตรของ
 ผู้ที่ทำงานและอยู่อาศัยในนิคมอุตสาหกรรม ตอนเช้าก่อนผู้ปกครองไปทำงานจะมาส่งบุตรให้กับ
 ทางโรงเรียน ตอนเย็นหลังจากผู้ปกครองเลิกงานจึงจะมารับบุตรกลับไป หรือผู้ปกครองบางคนก็จะ
 ให้รถโรงเรียนคอยรับส่งบุตรถึงบ้านแทนตน ในวันเสาร์หากผู้ปกครองคนใดต้องไปทำงานไม่มีคน
 คอยเลี้ยงดูบุตรของตน ก็สามารถนำบุตรมาฝากไว้กับทางโรงเรียนได้ โดยทางโรงเรียนจะเรียกเก็บ
 เงินจากผู้ปกครองจำนวน 30 บาทต่อนักเรียน 1 คน ผู้ปกครองบางคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งพ่อค้า
 แม่ค้ามักจะนำบุตรมาฝากไว้เป็นประจำตั้งแต่เช้ากว่าจะมารับก็เย็นมาก ผู้ปกครองบางคนที่มี
 ฐานะดีก็จะให้บุตรของตนเรียนที่โรงเรียนยิงยคอนุสรณ์หรือโรงเรียนที่มีชื่อเสียงย่านรังสิต

นอกจากนี้ภายในนิคมอุตสาหกรรมยังมีศูนย์พัฒนาเด็กวัยก่อนเรียน ซึ่งตั้งอยู่ในหมู่บ้าน
 นวนคร 1 เป็นอาคาร 3 ชั้น ปัจจุบันมีเด็กอยู่ในความดูแลทั้งหมด 103 คนซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นบุตร
 หลานของลูกจ้างแรงงานในนิคมอุตสาหกรรม มีครูที่เลี้ยงจำนวน 4 คน และครูผู้ช่วยจำนวน 2 คน
 หัวหน้าศูนย์ฯ บอกว่า ศูนย์ฯ แห่งนี้จัดตั้งขึ้นโดยสหภาพแรงงานนวนคร เพื่อรับเลี้ยงดูบุตรหลาน
 ของลูกจ้างแรงงานในนิคมอุตสาหกรรมและบุคคลทั่วไปที่อายุตั้งแต่ 2 ปี ถึง 6 ปี พร้อมกันนั้นยัง
 เตรียมความพร้อมให้กับเด็กก่อนจะไปเรียนต่อที่โรงเรียน เช่น ฝึกเขียนและฝึกอ่านหนังสือ โดย
 ศูนย์ฯ จะเปิดทุกวันยกเว้นวันอาทิตย์หรือวันที่โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ หยุดทำการ

อย่างไรก็ตามมีผู้ทำงานและอาศัยอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมที่เป็นคนต่างจังหวัดบางคนก็ไม่
 ได้นำบุตรของของตนมาอยู่ด้วยกันที่นี่ แต่จะฝากให้ญาติพี่น้องของตนเป็นผู้เลี้ยงดูและให้เรียน
 หนังสือที่โรงเรียนละแวกบ้านโดยตนจะคอยส่งเงินค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไปให้ ทั้งนี้พวกเขาให้เหตุผลว่า
 หากนำบุตรมาอยู่ด้วยกันจะไม่มีคนคอยดูแลเมื่อพวกเขาออกไปทำงาน ประกอบกับความเป็นอยู่
 ในนิคมอุตสาหกรรมมีค่าใช้จ่ายที่สูง ค่าเล่าเรียนก็แพง ผู้ที่อยู่บ้านนอกดีกว่ามีคนคอยดูแล ค่าใ้
 ใช้จ่ายต่าง ๆ รวมทั้งค่าเล่าเรียนก็ไม่แพงนัก

สำหรับผู้ที่อาศัยอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ส่วนใหญ่เป็นหนุ่มสาวซึ่งอยู่ในวัยทำงาน
 ทำงานอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากโรงงาน
 อุตสาหกรรมแต่ละแห่งได้กำหนดวุฒิการศึกษาของผู้สมัครงานคือ ตำแหน่งลูกจ้างแรงงานชาย
 ต้องจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า ลูกจ้างแรงงานหญิงต้องจบการศึกษา

ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า ส่วนตำแหน่งหัวหน้าแรงงานต้อง จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป

จากการสัมภาษณ์ผู้ที่อาศัยอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ทุกคนจะให้ความสำคัญต่อ การศึกษา สำหรับลูกจ้างแรงงานหากมีโอกาสก็จะเรียนต่อในระดับสูงขึ้น สำหรับผู้ที่มีบุตรก็จะ สนับสนุนให้บุตรของตนมีการศึกษาดี ๆ ถ้าเป็นไปได้ก็ต้องการให้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งนี้เพราะพวกเขาบอกว่า การศึกษาช่วยให้คนมีโอกาสได้ประกอบอาชีพที่ดี มีความก้าวหน้า มี รายได้สูง ไม่ต้องลำบาก

การประกอบอาชีพ

นิคมอุตสาหกรรมนวนคร มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว มีโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น มี หมู่บ้านจัดสรรและมีสถานที่สำหรับการค้าเกิดขึ้นตามลำดับ ดูเหมือนว่าทุกชีวิตในนิคม อุตสาหกรรมมีทางเลือกในการประกอบอาชีพเพิ่มมากขึ้น นอกเหนือจากอาชีพรับจ้างในโรงงาน อุตสาหกรรม อาชีพและกิจการใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย การประกอบอาชีพของคนในพื้นที่จึงมี ความหลากหลายมาก ผู้มีฝีมือในการประกอบอาหารก็หันมาเปิดร้านในหมู่บ้านหรือใกล้ ๆ โรงงาน เพื่อขายข้าวราดแกงหรือก๋วยเตี๋ยว บางคนมีบ้านหรือทาวน์เฮาส์ก็แบ่งห้องว่างให้คนต่างถิ่นเช่า ทำนักรออาศัย บางคนลงทุนต่อเติมบ้านหรือทาวน์เฮาส์ของตนหรือแม้กระทั่งปลูกเป็นอาคารแบ่ง เป็นห้องเพื่อให้เช่าอย่างเป็นล่ำเป็นสัน บางคนนำเงินทุนมาทำการค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ หาบเร่ แฉงลอย เปิดร้านขายของชำ บางคนเปิดร้านตัดผม ร้านเสริมสวย เป็นต้น

อาจกล่าวได้ว่าอาชีพของคนในนิคมอุตสาหกรรมนวนครแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท ใหญ่ ๆ คือ ลูกจ้างโรงงาน พ่อค้าแม่ค้า ลูกจ้างบริษัทเอกชนและอาชีพให้บริการ

หาบเร่แฉงลอยในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

นิคมอุตสาหกรรมนวนครเริ่มก่อสร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2515 ในระยะแรกพื้นที่ภายในนิคม อุตสาหกรรม จะมีเพียงโรงงานอุตสาหกรรมเท่านั้น(ปัจจุบันเป็นเขตอุตสาหกรรม 1) ภายในโรงงาน อุตสาหกรรมจะไม่มีโรงอาหารและร้านขายอาหารให้กับพนักงาน ดังนั้นพนักงานจึงต้องรับผิดชอบ อาหารที่จะรับประทานในระหว่างเวลาพักด้วยตนเอง ด้วยข้อจำกัดดังกล่าวทางบริษัท นวนคร จึง อนุญาตให้พ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แฉงลอยสามารถนำสินค้าเข้ามาขายให้กับพนักงานโรงงานเหล่านี้

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่ามีพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยเข้ามาตั้งขายสินค้าในนิคมอุตสาหกรรมนับตั้งแต่เริ่มดำเนินการของนิคมอุตสาหกรรมแล้ว

โดยทั่วไปหาบเร่แผงลอยจะตั้งขายสินค้าอยู่บริเวณทางเท้า ริมนถนน บริเวณริมรั้วโรงงาน และบริเวณหน้าบ้าน หน้าร้านค้า รวมทั้งตรอกซอกซอยต่าง ๆ ของนิคมอุตสาหกรรม การตั้งขายจะเน้นทำเลที่เป็นสถานที่พลุกพล่าน มีผู้คนสัญจรไปมามาก ซึ่งทำให้พ่อค้าแม่ค้าสามารถเข้าถึงผู้ซื้อได้ง่ายและขายคล่อง ราคาขายก็ไม่แพงเท่ากับร้านค้า ลักษณะการซื้อขายจะเปิดโล่ง แสดงการซื้อขายอย่างชัดเจน

เมื่อพิจารณาถึงภาพลักษณ์ของงานหาบเร่แผงลอยในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ปรากฏว่ามีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน คือ หาบเร่จะบรรทุกสินค้าด้วยรถเข็น หรือสามล้อถีบ หรือรถจักรยานยนต์พ่วงหรือรถยนต์ เคลื่อนย้ายสินค้าไปขายตามบริเวณหน้าโรงงานหรือริมรั้วโรงงานต่าง ๆ ส่วนการตั้งแผงขายสินค้านั้น เป็นการนำสินค้ามาวางขายในบริเวณใดบริเวณหนึ่งใกล้กับโรงงาน ไม่มีการเคลื่อนย้ายสินค้าไปขายในบริเวณอื่น ๆ เป็นที่น่าสังเกตว่า พ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยในนิคมอุตสาหกรรมสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ พ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยในเขตอุตสาหกรรมและพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยในเขตที่อยู่อาศัย

หาบเร่แผงลอยในเขตอุตสาหกรรม

เขตอุตสาหกรรมเป็นเขตความรับผิดชอบของบริษัท นวนคร จำกัด ดังนั้นผู้ที่เข้ามาขายสินค้าในเขตนี้จะต้องได้รับอนุญาตจากบริษัท นวนคร เท่านั้น เมื่อได้รับอนุญาตแล้วพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยจึงสามารถเร่และตั้งแผงลอยขายสินค้าได้ ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน การตั้งขายสินค้าพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยจะตั้งขายสินค้าอยู่บริเวณริมรั้วโรงงาน โดยทางบริษัทจะเก็บเงินเป็นค่าสถานที่คนละ 10 บาทต่อวัน

นับตั้งแต่ต้นนิคมอุตสาหกรรมนวนครได้ก่อสร้างมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ได้มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น จำนวนร้านค้าและบริการทั้งในเขตที่อยู่อาศัยและเขตการพาณิชย์เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามถึงแม้จำนวนร้านค้าและบริการจะเพิ่มจำนวนมากขึ้น แต่จำนวนพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยในเขตอุตสาหกรรมก็ไม่ได้ลดจำนวนลงกลับมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการเพิ่มจำนวนของพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยนี้ ทำให้บริษัท นวนครต้องมีระบบการจัดการกับพ่อค้าแม่ค้า ทั้งนี้เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในเขตอุตสาหกรรม ดังนี้

1. ผู้ประกอบการที่เข้ามาค้าขายต้องใช้พาหนะที่เป็นรถเข็นหรือพาหนะที่ใช้เครื่องยนต์เท่านั้น ห้ามมิให้นำโต๊ะมาตั้งขายหรือก่อสร้างเป็นเพิงที่พกหรืออาคารแบบถาวร
2. บริเวณที่ตั้งขายได้จะต้องเป็นบริเวณที่โล่งทางเท่านั้น ห้ามมิให้ขายล้ำเข้ามาในแนวถนน
3. เมื่อการค้าขายเสร็จสิ้นในแต่ละวัน ให้เก็บอุปกรณ์การค้ากลับไปให้หมดและในวันรุ่งขึ้นให้นำกลับมาตั้งขายใหม่ได้ ห้ามมิให้กองทิ้งอุปกรณ์การขายไว้โดยเด็ดขาด ถ้าบริษัทตรวจพบจะดำเนินการขนย้ายสิ่งของดังกล่าวทิ้งให้หมด
4. ผู้ประกอบการทุกรายจะต้องช่วยกันรักษาความสะอาดในบริเวณพื้นที่ที่ทำการค้าขาย โดยไม่ทิ้งเศษขยะลงบนถนนหรือในรางระบายน้ำฝนให้ทิ้งขยะในถังที่บริษัทได้จัดเตรียมไว้
5. เศษอาหาร คราบน้ำมันที่เกิดจากการประกอบอาหารไม่ให้ทิ้งลงไป ในรางระบายน้ำ แต่ให้จัดหาภาชนะสำหรับใส่และทิ้งลงถังขยะของบริษัท
6. ห้ามขายสินค้าประเภทอื่น นอกจากสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และผลไม้เท่านั้น
7. บางพื้นที่ที่บริษัทกำหนดไม่ให้ทำการค้าขาย เมื่อได้รับการแจ้งเตือนจากเจ้าหน้าที่ของบริษัทแล้วให้ปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด ห้ามมิให้ละเมิดโดยแอบลักลอบเข้ามาทำการค้าขายในพื้นที่นั้น ๆ ได้แก่ สวนสาธารณะ บริเวณโรงงานที่ทางโรงงานห้ามมิให้พ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยตั้งขายสินค้าเป็นต้น
8. ผู้ประกอบการรายใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวข้างต้น บริษัทจะดำเนินการดังนี้
 - ครั้งที่ 1 รับประทานหนังสือเตือน
 - ครั้งที่ 2 ไม่ให้ทำการค้าขาย 10 วัน
 - ครั้งที่ 3 ไม่ให้ทำการค้าขาย 30 วัน
 - ครั้งที่ 4 ไม่ให้ทำการค้าขายภายในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครโดยเด็ดขาด

หาบเร่แผงลอยในเขตที่อยู่อาศัย

ภายในเขตที่อยู่อาศัยของนิคมอุตสาหกรรม จะมีพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยตั้งขายสินค้าตลอดทั้งกลางวันและกลางคืน โดยพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่สามารถเร่ขายสินค้าไปตามสถานที่ต่าง ๆ

ภายในหมู่บ้านได้ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ สินค้าที่นำมาขายได้แก่ ผักสด เนื้อสัตว์ ผลไม้ และอาหารสำเร็จรูปต่าง ๆ สำหรับพ่อค้าแม่ค้าแผงลอยสามารถตั้งแผงขายสินค้าได้บริเวณริมถนนภายในหมู่บ้านหรือในบริเวณที่อยู่อาศัย(บ้านหรือทาวน์เฮาส์) ทั้งนี้การตั้งแผงลอยในหมู่บ้านไม่ว่าจะเป็นการตั้งแผงขายริมถนนในหมู่บ้านหรือในบริเวณที่อยู่อาศัย พ่อค้าแม่ค้าแผงลอยจะต้องจ่ายค่าเช่าสถานที่ขายให้กับเจ้าของที่อยู่อาศัย ราคาตั้งแต่ 2,000 บาทถึง 5,000 บาท

สินค้าที่บรรดาพ่อค้าแม่ค้าแผงลอยนำมาขายในเขตที่อยู่อาศัยนั้น สามารถแยกออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. อาหารสำเร็จรูปสามารถรับประทานได้ทันที เช่น ก๋วยเตี๋ยว ข้าวราดแกง เครื่องดื่ม ผลไม้ตัดแต่งและขนมต่าง ๆ เป็นต้น
2. อาหารที่ยังไม่ได้หุงต้ม เช่น ผักสดและผลไม้
3. บริการและสินค้าอื่น ๆ เช่น หนังสือ ลีอตเตอร์รี่ เย็บเสื้อผ้าและทำกุญแจ เป็นต้น

อาชีพหาบเร่แผงลอยเป็นอาชีพหนึ่งในความหลากหลายที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปในเขตนิคมอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่ประเทศไทยประสบกับวิกฤตเศรษฐกิจ หาบเร่แผงลอยในนิคมอุตสาหกรรมได้เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะหาบเร่แผงลอยขายอาหาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาหารสำเร็จรูปได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในหมู่คนหนุ่มสาวโรงงานเนื่องจากไม่ต้องเสียเวลาประกอบอาหารด้วยตนเองหลังจากเหน็ดเหนื่อยมาจากการทำงานทั้งวัน

สภาพชีวิตทั่วไปของหาบเร่แผงลอย

พ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยในนิคมอุตสาหกรรมนคร ส่วนใหญ่จะเช่าสถานที่อยู่อาศัยอยู่ในเขตอุตสาหกรรม คนเหล่านี้สามารถเลือกเช่าบ้านหรือทาวน์เฮาส์ทั้งหลังหรือห้องแบ่งให้เช่าซึ่งมีอยู่ทั่วไปในหมู่บ้านนคร 1 หมู่บ้านนคร 2 หมู่บ้าน บ.ด.ถ. และหมู่บ้านไทยธานี ทั้งนี้แล้วแต่สภาพทางเศรษฐกิจของแต่ละคน สำหรับพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยผู้เช่าบ้านหรือทาวน์เฮาส์อยู่อาศัยทั้งหลัง ส่วนใหญ่เป็นการเช่าอยู่ร่วมกันหลายคน(ประมาณ 4 คนถึง 8 คน) แต่ละคนเป็นญาติพี่น้องกันหรือเป็นคนมาจากท้องถิ่นเดียวกัน ทุกคนอาศัยอยู่ร่วมกันจะช่วยกันจ่ายค่าเช่ารวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ได้แก่ ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า โดยทั่วไปราคาค่าเช่าบ้าน(ขนาด 50 ตารางวา) และทาวน์เฮาส์(ขนาด 20 ตารางวาถึง 30 ตารางวา) ประมาณ 3,500 บาท ถึง 4,000 บาท ต่อเดือน นอกจากนี้พ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยบางคนจะเลือกเช่าห้องว่างแบ่งให้เช่า(ห้องขนาด 12

ตารางเมตรถึง 15 ตารางเมตรมีห้องน้ำอยู่ภายใน) ตามบ้านหรืออพาร์ทเมนต์ ห้องเหล่านี้จะมีห้องน้ำห้องส้วมอยู่ภายในห้อง ส่วนใหญ่จะอยู่อาศัยกันเป็นครอบครัวเดี่ยว(สามี ภรรยาและบุตร) หรืออยู่อาศัยรวมกับญาติพี่น้อง(ประมาณ 2 คนถึง 3 คน) ราคาเช่าประมาณ 1,000 บาทถึง 1,800 บาทต่อเดือน

พ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยสามารถซื้อสินค้าต่าง ๆ เช่น อาหารสด อาหารสำเร็จรูปและเครื่องใช้ต่าง ๆ จากตลาดและร้านค้าในนิคมอุตสาหกรรม หรือจากรถเร่ขาย แต่ถ้าพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยต้องการซื้อสินค้า(โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาหารสด) ในราคาที่ถูกลงกว่าจะนิยมไปซื้อที่ตลาดไทสำหรับสินค้าอุปโภคโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะไม่นิยมไปซื้อที่ศูนย์การค้า เพราะสามารถหาซื้อได้สะดวกจากร้านค้าหรือบริษัทตัวแทนจำหน่ายภายในนิคมอุตสาหกรรม การซื้อสินค้าเหล่านี้พ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยนิยมซื้อด้วยเงินสดเพราะการซื้อสินค้าด้วยเงินสดทำให้ซื้อสินค้าได้ในราคาที่ถูกลงกว่าการซื้อเงินผ่อน

พ่อค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่หากเจ็บไข้ไม่สบายจะนิยมซื้อยามารับประทานด้วยตนเอง เพราะค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการไปรับการรักษาที่คลินิกหรือโรงพยาบาล แต่ถ้าไม่สบายมากหรือมีอาการอย่างอื่นพ่อค้าแม่ค้าจะนิยมไปคลินิก กรณีที่มีอาการหนัก ๆ จะไปรักษาที่โรงพยาบาล ซึ่งในนิคมอุตสาหกรรมมีโรงพยาบาลเอกชน 2 แห่ง อย่างไรก็ตามหากไม่จำเป็นจริง ๆ พ่อค้าแม่ค้าจะไม่มาใช้บริการจากโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งนี้ เพราะค่ารักษาพยาบาลแพงกว่าการไปรักษาที่โรงพยาบาลของรัฐบาล ดังนั้นพ่อค้าแม่ค้าเหล่านี้จึงนิยมไปรักษาที่โรงพยาบาลธรรมศาสตร์หรือโรงพยาบาลภูมิพล ซึ่งตั้งอยู่ไม่ไกลจากนิคมอุตสาหกรรมนวนครมากนัก

ภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครมีสถานที่พักผ่อนต่าง ๆ ได้แก่ สวนสาธารณะและสถานบันเทิงต่าง ๆ แต่ในชีวิตประจำวันของพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอย หากมีเวลาว่างจะนิยมพักผ่อนด้วยการนอนหรือชมรายการโทรทัศน์หรือฟังเพลง เพราะถือว่าเป็นแหล่งความบันเทิงภายในบ้าน ไม่ต้องออกไปข้างนอก บางคนก็มีเครื่องเล่นวีดีโอเทป ในบางครั้งเมื่อมีเวลาว่างพวกเขาก็จะไปนั่งคุยกับญาติพี่น้องหรือเพื่อนบ้านของตน สำหรับผู้ชายบางคนก็พักผ่อนด้วยการนั่งดื่มสุรากับญาติพี่น้องหรือเพื่อนบ้านอย่างไรก็ตามการพักผ่อนของพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่ จะอยู่ภายในเขตอุตสาหกรรมเพราะพวกเขาไม่ค่อยมีเวลาว่างมากนักและไม่สิ้นเปลืองด้วยเพราะการไปเที่ยวนอกบ้านแต่ละครั้ง อาจทำให้เสียเวลาทั้งวัน ไม่ได้ค้าขายขาดรายได้

จากการสัมภาษณ์ พ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาเท่านั้นคนเหล่านี้อ่านออกเขียนได้ สำหรับพ่อค้าแม่ค้าที่มีบุตรแล้ว บางคนก็ฝากให้ญาติของตนที่ต่างจังหวัดเป็นผู้เลี้ยงดูให้ได้รับการศึกษาที่ต่างจังหวัด บางคนก็นำมาอาศัยอยู่ด้วยกันที่นิคม

อุตสาหกรรมและให้เล่าเรียนที่โรงเรียนที่อยู่ไม่ไกลจากนิคมอุตสาหกรรม ทั้งนี้พวกเขาได้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษา พวกเขาบอกว่าถ้าพวกเขามีเงินก็จะสนับสนุนให้บุตรของตนได้เล่าเรียนอย่างสุดความสามารถ แต่ก็มีพ่อค้าแม่ค้าบางคนที่ไม่มีเงินเพียงพอที่จะส่งให้บุตรเรียนต่อเมื่อบุตรของพวกเขาจบชั้นประถมศึกษาแล้วก็จำเป็นต้องให้ออกจากโรงเรียนมาช่วยพวกเขาทำงาน ถ้ามีโอกาสก็ค่อยกลับมาศึกษาเล่าเรียนใหม่

จากสิ่งที่ได้กล่าวมาข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร มีคุณภาพของชีวิตดีพอสมควร สภาพที่อยู่อาศัยไม่หนาแน่นเหมือนในชุมชนแออัด แต่ละครัวเรือนก็มีห้องน้ำห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะ มีเครื่องใช้ไฟฟ้าหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ เครื่องเล่นวิทยุเทป สำหรับรายได้ที่ได้รับในแต่ละวันก็เพียงพอที่สามารถทำให้พวกเขาเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวให้อยู่รอดได้โดยไม่เป็นภาระให้กับผู้อื่น